

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 14CoP/43/2026  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3126200714  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3126200714.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matka C. C. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D. XXXX/XX, E. a otec A. F. G., nar. XX.XX.XXXX, občan Poľskej republiky, t.č. na neznámom mieste, o návrhu navrhovateľky: C. H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 85P/7/2026-10 zo dňa 22. januára 2026, takto

### rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 85P/7/2026-10 zo dňa 22. januára 2026 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením výrokom I. návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1, 2 písm. g) a h) CSP, § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1, 2, 3 CSP, čl. 5 písm. a), b) a c) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 45 ods. 3, 4 veta prvá zákona o rodine dospel k záveru, že návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyhovieť. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia v intenciiach § 325 ods. 2 písm. g) CSP, resp. písm. h) CSP je, že kontaktovaním (či už písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami) alebo priblížením zo strany určitej osoby, dochádza, resp. môže dôjsť k ohrozovaniu telesnej alebo duševnej integrity určitej druhej osoby. Z návrhu a k nemu priložených listinných dôkazov mal okresný súd osvedčenú iba (pravdepodobnú) komunikáciu C. C. s maloletým dieťaťom. Z uvedenej komunikácie však podľa názoru okresného súdu nevyplýva, že by bola telesná, či duševná integrita maloletej akokoľvek nepriaznivo ohrozená zo strany C. C.. Uvedenému tvrdeniu nasvedčuje aj tá skutočnosť, že maloletá C. C. na správy odpisovala, s menovaným sa dobrovoľne kontaktovala a osobne sa s ním stretla. Zároveň dal okresný súd do pozornosti tú skutočnosť, že v konaní vedenom na pod sp.zn. 7P/22/2022 C. E. B. (sestra navrhovateľky a teta maloletej), na pojednávaní dňa 19.07.2022 do zápisnice uviedla, že navrhuje, aby bola maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti C. C., ktorý s tým vyjadril písomný súhlas. Aj z uvedeného považoval okresný súd za zrejmé, že s C. C. má maloletá bližší než len bežný vzťah, keďže maloletej najbližšia osoba navrhla práve jeho za osobu, ktorej mala byť maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, s čím on súhlasil. Okresnému súdu sa tak javilo ako prirodzené, že takáto osoba sa o maloletú má tendenciu zaujímať a taktiež to, že sa chce s maloletou osobne stretnúť.

3. Okresný súd, nad rámec vyššie opísaného, uviedol, že v zmysle § 45 ods. 4 vety prvej pred bodkočiarkou zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Súčasťou rodičovských práv sú pritom najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a tiež správa majetku maloletého dieťaťa. Keďže bola maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, táto supljuje rodičovské práva v rozsahu, v akom ich nevykonávajú rodičia (otec) maloletej. Je preto vecou navrhovateľky, ako osoby vykonávajúcej náhradnú osobnú starostlivosť o maloletú, aby správanie maloletej usmernila požadovaným smerom a zamedzila prípadné stretávanie s osobami, ktoré by mohli mať na jej zdravý telesný a duševný vývin nepriaznivý vplyv. Uvedenú zodpovednosť však nemožno prenášať na súd formou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie navrhovateľka. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby vo veci sám rozhodol tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle podaného návrhu. K tvrdeniu okresného súdu, že jej sestra na pojednávaní dňa 19.07.2022 v konaní vedenom pod sp.zn. 7P/22/2022 navrhla maloletú zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti C. C., uviedla, že nezakladá na pravde, pretože sa jej sestra žiadneho pojednávania v uvedenom konaní (ani iného pojednávania v konaní týkajúcom sa maloletej) nezúčastnila. K tomu priložila ako dôkaz písomné vyjadrenie svojej sestry. Ak okresnému súdu pre rozhodnutie vo veci chýbali dôkazy, najmä v prípade konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých, kde má súd konať ex offa, nič mu nebránilo vykonať pre rozhodnutie dôležité dôkazy tak, ako to predpokladá aj § 329 ods. 1 CSP. Vo veci okresný súd mohol vykonať aj výsluch, nariadiť pojednávanie a vykonať na ňom príslušné dokazovanie. Okresný súd sa v odôvodnení vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že C. C. kontaktoval maloletú výlučne tajne, z obsahu komunikácie je zrejmé, že o utajení ich komunikácie a aj stretnutí pred rodinou maloletej minimálne vedel, ak to dokonca sám nevyžadoval. Okresný súd sa taktiež nevysporiadal so štýlom komunikácie s maloletou, keď jej opakovane naliehajúco písal bez toho, aby mu maloletá odpísala. Správanie dospelého muža, ktorý píše maloletému XX. ročnému dieťaťu utajeným spôsobom, naliehajúco na odpisovanie a stretávanie, utajovanie stretnutí, je znakom groomingu a predátorstva, a nie „tendenciou zaujímať sa o maloletú“, ako to vyhodnotil okresný súd. Taktiež sa okresný súd nevyrovnal so skutočnosťou, že C. C. pýtal od maloletej peniaze, čo bolo preukázané z doloženej komunikácie. Pokiaľ by aj bol v roku 2022 C. C. označený za osobu, ktorá by sa o maloletú vedela postarať, nie je to dôkazom, že o 4 roky neskôr má maloletá k danej osobe viac než bližší vzťah. S maloletou sa o celej situácii rozprávala, ale podľa jej názoru na účel zamedzenia kontaktu má slúžiť inštitút neodkladného opatrenia. Priložila aj vyjadrenie svojej matky, ktorá uviedla, že plne súhlasí s podaným návrhom, považuje ho za dôvodný. K tomu uviedla, že krátko po smrti matky maloletej ich C. C. kontaktoval so žiadosťou o stretnutie s maloletou, s ktorým súhlasila, ale iba za jej prítomnosti. Po tejto požiadavke ju už so žiadosťou o stretnutie s maloletou nikdy nekontaktoval. V ostatnom poukázala na odôvodnenie samotného návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

6. Predovšetkým sa žiada uviesť, že odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého v prejednávanej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa náležite zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami významnými pre posúdenie návrhu navrhovateľky a v odôvodnení napadnutého uznesenia dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje také nedostatky, ktoré by spochybňovali jeho vecnú správnosť, a preto odvolaciemu súdu postačuje naň v podstatnom rozsahu poukázať (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie a pre vysporiadanie sa s odvolacími námietkami navrhovateľky však odvolací súd uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. V zmysle § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. V zmysle § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Navrhovateľka v podanom odvolaní namietala, že ak okresnému súdu chýbali dôkazy, nič mu nebránilo, aby dôkazy vykonal podľa § 329 ods. 1 CSP a vo veci nariadil pojednávanie. Odvolací súd v reakcii na to dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou, alebo provízornou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej, pri relevantných skutočnostiach, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postačuje ich osvedčenie (tzn. stav vysokej miery pravdepodobnosti) z dostupných dôkazných prostriedkov. Pripomína odvolací súd, že mieru pravdepodobnosti, s akou sú uvedené údaje pravdivé, pritom súd vyhodnocuje vzhľadom na individuálne okolnosti návrhu. Pod potrebou neodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie taký stav vzťahov účastníkov, pri ktorom aktívna korekcia zo strany súdu neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je totiž umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu.

12. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

13. V konaní o nariadenie neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod. Zákaz priblíženia sa na určitú vzdialenosť, zákaz kontaktovania osoby, ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (primerane a podporne uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/181/2019 zo dňa 21. 11. 2019).

14. V prejednávanom prípade navrhovateľka, ktorá vykonáva náhradnú osobnú starostlivosť o maloletú, odôvodnila svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smerujúci proti C. C., manželovi zosnulej matky maloletej tým, že tento po smrti matky maloletej udržiaval sporadický a vlnitý vzťah k rodine zomrelej, k maloletej žiadny, nekontaktoval ju. Dňa 18.01.2026 zistila, že C. C. maloletú opakovane a dlhodobo kontaktuje na sociálnej sieti, kde ju obťažujúcim a vo vzťahu k maloletému dieťaťu až emocionálne vydierajúcim spôsobom žiada o odpisovanie a stretávanie, maloletá sa s ním tajne na jeho žiadosť 3x stretla, pričom jej prikázal tieto stretnutia tajiť, na stretnutiach od nej žiadal peniaze. Mala za to, že správanie C. C. je nielen v priamom rozpore so záujmom maloletej, ale je aj emocionálnou manipuláciou a zneužívaním dôvery maloletej, ktoré správanie je nutné súdom zakázať.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v kontexte odvolacích námietok navrhovateľky konštatuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý po zhodnotení navrhovateľkou tvrdených a osvedčovaných skutkových okolností, ktoré by mali byť dôvodom na zákaz priblíženia a kontaktovania C. C. s maloletou tieto vyhodnotil ako nedôvodné a jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súhlasne so súdom prvej inštancie mal za to, že navrhovateľka neosvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia na zákaz priblíženia alebo kontaktovania určitej osoby je skutočnosť, že dochádza, resp. môže dôjsť k ohrozeniu telesnej alebo duševnej integrity tejto osoby (v tomto prípade maloletého dieťaťa vo veku XX rokov), ktorá musí byť súdu v dostatočnej miere osvedčená. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade tento predpoklad naplnený nebol.

16. K navrhovateľkou uvádzaným obavám z možnej manipulácie maloletej zo strany C. C., z jeho kontaktovania maloletej bez vedomia rodiny, naliehania na stretávanie a žiadania finančných prostriedkov od maloletej, ktoré navrhovateľka osvedčovala najmä predložením fotografií zachytávajúcich písomnú komunikáciu medzi C. C. a maloletou, odvolací súd uvádza, že tieto tvrdenia nebolo možné v konaní o neodkladnom opatrení považovať za osvedčené v takej intenzite, ktorá by odôvodňovala okamžitý zásah súdu. Z obsahu predloženej komunikácie, posudzovanej v celkovom kontexte veci, ani z časového rozostupu jednotlivých správ nevyplýva stav dosahujúci takú mieru bezprostredného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity maloletej, ktorá by vyžadovala uloženie zákazu priblíženia alebo kontaktovania formou neodkladného opatrenia. Odvolací súd zároveň nepodceňuje obavy navrhovateľky týkajúce sa obnoveného kontaktu medzi C. C. a maloletou po dlhšom časovom období. Samotná existencia takýchto obáv však bez ďalších okolností, ktoré by nasvedčovali bezprostrednému ohrozeniu maloletej, nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne podstatné okolnosti, ktoré by osvedčovali nevyhnutnosť ingerencie súdu do pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia, viac menej sa sústredila len na svoje tvrdenia uvádzané už v návrhu. Namietala, že okresný súd nepravdivo konštatoval, že sestra navrhovateľky v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 7P/22/2022 navrhovala zveriť maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti C. C., čím bolo podľa okresného súdu zrejmé, že tento je blízkou osobou maloletej a k tomu predložila vyjadrenie svojej matky a sestry. Pre odstránenie pochybností odvolací súd uvádza, že z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.07.2022 v konaní vedenom pod sp.zn. 7P/22/2022 je konštatované: „Navrhovateľka C. E. B. v rámci telefonického rozhovoru zákonnému sudcovi dňa 19.7.2022 oznámila, že v lehote 10 dní súdu písomne oznámi, či bývalý manžel alebohej matky mal. A. B. C. C., bytom D. XXXX/XX bude súhlasiť s tým, aby maloletá A. bola zverená do jeho náhradnej osobnej starostlivosti, a to vzhľadom na súčasný nepriaznivý zdravotný stav starej matky A. B. a tety H. B., ktoré boli účastníkmi dopravnej nehody a v súčasnej dobe sú hospitalizované v nemocnici v I., V prípade udelenia tohto súhlasu navrhovateľka súdu predloží aj písomný súhlas C. C. so zverením mal. A. do jeho náhradnej osobnej starostlivosti.“, pričom vo vyjadrení C. E. B. zo dňa 23.07.2022 v označenej veci je uvedené, že „... a po rozhovore so švagrom C. C. – manželom zosnulej C. B. navrhujem, aby bola maloletá zverená do jeho starostlivosti. Následne po prepustení A. B. a H. B. z hospitalizácie a zlepšení ich stavu natoľko, aby mohli vykonávať starostlivosť o maloletú, požiadame o zmenu zverenia.“. Odvolací súd konštatuje, že táto námietka navrhovateľky nie je spôsobilá zvrátiť zistenie o vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu, keďže záver o (ne)potrebe nariadenia neodkladného opatrenia je výsledkom osvedčenia viacerých skutočností uvádzaných navrhovateľkou, ktoré je súd povinný vyhodnotiť komplexne a vo vzájomnej súvislosti.

18. K tvrdeniu navrhovateľky, že na zamedzenie kontaktu medzi maloletou a určitými osobami slúži inštitút neodkladného opatrenia, odvolací súd uvádza, že tento procesný prostriedok je možné použiť len v prípadoch, keď sú splnené zákonom stanovené predpoklady, najmä keď je osvedčené bezprostredné ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby. V situácii, keď takáto miera ohrozenia osvedčená nebola, nemožno uvedený inštitút použiť len ako preventívny prostriedok na reguláciu osobných kontaktov maloletej. Keďže navrhovateľka predloženými tvrdeniami a listinnými dôkazmi neosvedčila bezprostredné a dostatočne intenzívne ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity maloletej ani naliehavosť potreby okamžitej úpravy pomerov účastníkov, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.